

Joventut Atlètica Sabadell

BUTLLETÍ DIGITAL - N^o - 14

Merem Gabriel (3a Cnat d'Espanya Sub16)

- Europeu a Tilburg. (Per Laia Casajoana).
- De Sululta a Sabadell. (Per Merem Gabriel).
- Assamblea AEEA (Santander).
- VIII Campionat del Món Master P.C. (Torun)
- XXX Campionat d'Espanya Master P.C. (Ourense).
- Terrassa-La Mata. (Marxa atlètica).
- LIV Campionat d'Espanya Master A.LL. (Sagunto).
- Tomàs Barris rep la creu de Sant Jordi.
- Josep Urpí ens ha deixat.

Any 2019

SABADELL
és atletisme

6 de setembre de 2019
Laia Casajoana Guàrdia

Primera internacionalitat: Campionat d'Europa de Cros Sub-20, Tilburg (Holanda) 9 de desembre del 2018

Previs

M'han demanat que exposi l'experiència que va suposar la meva primera internacionalitat amb la selecció espanyola. En primer lloc, va ser en un Campionat d'Europa de Cros Sub-20, disputat a Tilburg, una ciutat holandesa ubicada al sud del país, a la província de Noord-Brabant, a menys de quinze quilòmetres de la frontera amb Bèlgica, específicament de la província d'Antwerp, la més septentrional de la Regió Flamenca (Vlaams Gewest). A continuació, procuraré destacar les escenes que em van semblar més interessants del campionat.

Disputa per la 3a posició del Cros d'Alcobendas

Crec que caldria començar pel final del cros d'Alcobendas. Era el segon i últim cros puntuable de cara a l'Europeu. El primer havia estat el cros d'Atapuerca, on vaig ser 5a. Aquí havia de tornar a quedar entre les 5 primeres per assegurar-me una plaça dins la selecció (cal dir que, tot i que la selecció és de 6 integrants, sempre hi ha una plaça reservada per aquella noia que va ser campiona d'Espanya de cros la passada temporada). Evidentment hi havia nervis, però crec que vaig sortir amb una bona disposició. Calia obtenir la plaça, havia estat complint bé

Podi Sub-20 del Cros Internacional de la Constitución (Alcobendas)

amb els entrenaments i ho volia intentar fins al final; al capdavall, suposava anar a un Europeu, el meu primer Europeu. Va ser una cursa dura. El cros d'Alcobendas es caracteritza per tenir pujades i baixades constants i, a més a més, havia plogut el dia abans, amb la qual cosa el terreny era, en algunes parts, molt fangós. És a dir, un dia típic de cros, d'aquells que més m'agraden. Finalment, vaig ser 3a. Una posició de podi que en cap dels millors casos hagués somiat. Recordo especialment el moment d'acabar perquè el meu cansament m'impedia dir paraula, però alhora sentia que aniria a un Europeu i

això em semblava, com a mínim, increïble. Aquella tarda de diumenge, després del cros, difícilment em vaig poder centrar en res que no fos recordar la cursa i imaginar el que podia venir després.

Viatge

Sortíem de Madrid a les 8.30 del matí del divendres 7 de desembre i l'arribada era a l'aeroport d'Amsterdam. Un cop a la capital holandesa, agafàvem un autocar que ens portaria fins a Safaripark Beekse Bergen. El campionat no era pròpiament a Tilburg, sinó a sis quilòmetres de la ciutat, just al costat d'on vam estar instal·lats, una espècie de parc zoològic amb cabanes per dormir-hi, lleons, girafes, rinoceronts, elefants i molts altres éssers. Vaig pensar que durant l'època de bon temps s'omple de turistes i curiosos, però arribat el fred i els dies curts de desembre, on a Holanda és fosc cap a les 16.30, ja només quedàvem atletes vinguts de diferents països europeus disposats a dormir escoltant el rugit dels lleons i a embrutar-nos de fang al costat d'un zoològic un diumenge al matí. I sí, efectivament, quan et posaves al llit senties els lleons que vivien a pocs metres de la teva cabana.

La part més especial d'estar distribuïts en cabanes de sis persones, en lloc d'habitacions d'hotel de dos, va ser que durant aquell cap de setmana llarg vam estar les noies de l'equip juntes, en una mateixa sala d'estar, escoltant com plovia fora i observant per les finestres com s'enfosquia l'entorn, al mateix temps que el terreny s'anava transformant progressivament en fang. Haver compartit aquells moments és alguna cosa que ara conservo amb especial estima.

Dissabte al matí, va ser el moment d'anar a veure el circuit i fer-hi un escalfament. Allà se'm va fer més real el fet que l'endemà competiria en un Europeu de cros. Durant l'escalfament, un dels que més he gaudit, anava observant les rectes i les corbes del circuit, les poques pujades que hi havia i començava a plantejar que la cursa es correria a un ritme elevat. Recordo que em vaig fixar en totes les atletes que anava veient, amb les seves diferents equipacions. Tenia la sensació de ser exactament allà on volia estar. Destacaria també que l'entorn tenia un encant molt especial. El cros era en una zona boscosa al costat d'un llac, el terra força fangós (demà

RFEA ATLETISMO CROSS

25º Campeonato de Europa de Campo a Través
Tilburg (Holanda)

SELECCIÓN ESPAÑOLA

ABSOLUTA MASCULINA Antonio Abadía Fernando Carro Javier Guerra Daniel Mateo Adel Mechaal Juan Antonio Pérez	ABSOLUTA FEMENINA Tania Carretero Zulema Fuentes-Pila Trihas Gebre Elena Loyo Nuria Lugueros María José Pérez
SUB23 MASCULINA Adrián Ben Ignacio Fontes Amin Houkmi Andrés Jiménez Tarku Novales Pablo Sánchez	SUB23 FEMENINA Celia Antón Noemí Cano Carmeta Cardama María García Paula González Maider Leoz
SUB20 MASCULINA Mario García Romo Enrique Herreros Ouassim Oumaiz Manuel Peris Andrés Rodríguez Joan Tapias	SUB20 FEMENINA Isabel Barreiro Ana Patricia Campos Laila Casajona Carla Gallardo Cristina Ruiz Ella Saura
RELEVO MIXTO Sadi Ordóñez Esther Guerrero Victor Ruiz Solange Andreia Perreira	

09 - Diciembre 2018

ESPAÑA ATLETISMO

tocaria córrer amb claus del 9 com a mínim), feia fred i el cel amenaçava amb pluja. Em va semblar que aquell lloc tenia el seu misteri.

Escalfament de dissabte al circuit, a la dreta el llac

La tarda va ser tranquil·la, de repòs, per estar amb l'equip a la cabana. Al vespre, plovia de forma intensa i ens van donar els dorsals amb el nostre cognom. Ja estava pràcticament tot a punt de cara l'endemà.

Competició

Recordo les ganes d'aixecar-me del llit aquell matí i vestir-me la roba de la selecció per anar a competir. No estava excessivament nerviosa, més aviat sentia una il·lusió molt especial. Si hagués de referir-me a algun moment de nervis, aquest va arribar a la cambra de requeriments, una gran carpa blanca on estàvem les atletes repartides segons els països corresponents. Ens havíem de posar un "xip" a les vambes de claus i no havia quedat molt clar com s'havia de col·locar correctament per tal que en arribar a meta contéssim dins els resultats. Un cop superat aquest punt, sortim de la carpa i ja fem les rectes finals abans de la cursa. Ens fem la fotografia protocol·lària a la sortida, com a selecció femenina Sub-20 (som sis noies). En aquell moment recordo que ja no pensava en gran cosa més que en la cursa. Estava amb una il·lusió que no em cabia dins i només tenia el cap per córrer. M'encanta el cros i sabia que havia anat complint amb els entrenaments que pertocaven en cada un dels dies, així que no hi havia excessives preocupacions, tan sols calia córrer com havia estat fent els darrers mesos.

Fotografia de l'equip minuts abans de la competició.

Efectivament, com havia previst la carrera es va plantejar a un ritme elevat des del principi. Em vaig situar entre les 30 primeres i vaig pensar que, si era possible, aniria progressant a mesura que avancés la cursa. Vaig concloure en una 21a posició que em va fer molt feliç. Havia patit el cros i havia aconseguit entrar la 3a espanyola, puntuant així per l'equip (puntuaven les 3 primeres de cada selecció). Des del primer moment ho vaig valorar com un bon resultat. Per equips vam quedar setenes. Cal destacar que cinc equips vam disputar-nos la tercera posició en el podi perquè la diferència que separava el 3r, 4t, 5è, 6è i 7è lloc era de tan sols un punt entre cada un (3a Turquia-39 punts, 4a Suïssa-40 punts, 5a Itàlia-41 punts, 6a Irlanda-42 punts, 7a Espanya-43 punts). El 8è lloc ja quedava més allunyat (8a Alemanya-98 punts).

Recordo acabar la cursa i trucar els meus pares, alguna amiga d'atletisme, el Pep Molins (que des que vaig començar a fer atletisme, quan era cadet de segon any, havia estat el meu entrenador) i, finalment, parlar amb el meu entrenador de Madrid (a principis d'aquesta passada temporada 2018-2019 m'he traslladat a Madrid per seguir allà els estudis, així que és allà on estic entrenant). I, finalment, un cop competit el meu primer Europeu, ja només quedava gaudir de les curses Sub-23 i absolutes (masculines i femenines), així com del relleu mixt on, per cert, Espanya va ser primera en una carrera molt emocionant fins a la recta final.

Tornada

Durant la tornada a casa vaig estar redactant un assaig de filosofia per la universitat. Després d'aquells dies a Holanda, el cert és que em va costar aterrar i retornar a una realitat més rutinària i, necessàriament, menys intensa. Sentia que a Tilburg havien passat per mi quatre dies on el temps havia transcorregut de manera diferent. En qualsevol cas, segurament és necessària aquesta rutina constant per poder obrir pas a una vivència molt més intensa, que no sigui únicament fruit d'un atzar.

DE SULULTA A SABADELL

Va ser mirant els Jocs Olímpics de Londres 2012 quan la passió per l'atletisme es va fer gran. Amb només 7 anys recordo animar des del sofà de casa a les atletes etiòps i fer salts d'alegria per la victòria de Tirunesh Dibaba després d'aquella brutal última volta en els 10.000m. Etiòpia és on vaig nàixer i és on viuen els meus germans grans.

Aquells Jocs Olímpics van ser el fuel que em va impulsar a entrenar i córrer durant els quatre anys que vaig viure a Anglaterra. Entre setmana entrenava al club de la ciutat, el Reading AC. i durant els caps de setmana corria al Parkrun del costat de casa.

Si alguna vegada aneu al Regne Unit i hi passeu un cap de setmana, mireu si teniu un dels més de 1400 Parkrun a prop. Són curses de 5 kilòmetres, totalment gratuïtes i cronometrades que es corren els dissabtes a les 9 del matí de manera no competitiva. Val la pena!

Quan ara fa tres anys vam tornar a viure a Sabadell vaig anar a apuntar-me a la JAS. En un primer moment vaig anar de cap a l'Escola de la JAS, acostuada als 5 kilòmetres i amb una passió innata pel fons, els primers dies a l'Escola van ser força avorrits.

Podria haver deixat allà mateix l'atletisme si la meva mare no hagués parlat amb una amiga de la feina i fondista, la Montse Rosell, ella li va explicar que, si jo volia fer fons, havia d'anar a parlar amb el Pep Molins. I així ho va fer.

El Pep Molins li va dir a la meua mare que a les pistes feia fred a l'hivern i que era dur. Jo venia d'entrenar-me amb vent i neu a Reding, així que no vaig dubtar en acceptar el canvi.

Tot i ser la més petita del grup d'entrenament, l'acolliment va ser fantàstic, especialment gràcies a l'Ainara i la Vicky que em van acompanyar i ensenyar com funcionava tot.

Els dos anys de Sub-14 van ser d'aprenentatge. Aquest any, com a Sub-16 de primer any no puc estar més contenta. La temporada de Cros ha sigut molt bona, campiones d'Espanya amb la selecció catalana i quarta d'Espanya individualment. La pista coberta no va anar com jo volia, però em va donar força per l'aire lliure.

Aquest any, durant el Campionat d'Espanya Sub-16 a Gijón, vaig aconseguir quedar tercera. Bona part de la cursa vaig anar quarta, a falta d'una volta la tercera corredora estava a uns 50 metres davant meu, va ser en aquell moment que alguna cosa va canviar dintre meu, vaig entendre que podia quedar tercera i vaig anar a totes, a pocs metres de la línia d'arribada la vaig atrapar. Una medalla que paga l'esforç de tot un any entrenant dur i amb fred. Gràcies Pep!

Dos dies després de Gijón vam marxar cap a Etiòpia a veure als meus 2 germans, com fem sempre que podem, aquesta era la tercera vegada que hi anàvem. Com a família, fa sis anys que lluitem per aconseguir un visat per ells, però la burocràcia espanyola no els deixa venir a Sabadell. Els dos són molt bons esportistes, el gran és molt bo jugant a futbol i el petit és cinturó negre de karate.

A molt pocs kilòmetres d'Addis Ababa, hi ha el poble on solen entrenar els millors atletes d'Etiòpia, Sululta que està situat a uns 2300 metres d'altitud. Allà va construir un hotel i restaurant Haile Gebrselassie. És en aquest hotel on va estar entrenant Mo Farah aquesta primavera abans de la Marató de Londres.

A molts pocs metres, l'altre mite de l'atletisme etiòp, Kenenisa Bekele, es va fer construir una pista reglamentaria d'atletisme per poder entrenar. Diuen que per aquells temps la pista de l'Estadi Nacional estava molt dura i córrer allà era sinònim de lesionar-se. Com que la Federació Etiòp no li feia cas, ell mateix es va pagar una pista on poder fer series. Ara, aquesta pista de Sululta, s'ha convertit en el lloc preferit dels atletes etiòps d'elit.

Vam anar fins allà amb la família un parell de cops durant les vacances amb l'esperança de poder trobar-me a la meua atleta preferida, però vam tenir mala sort i cap dels dos dies vam aconseguir trobar-la ni a ella ni a cap altre atleta. Uns dies després Genzebe Dibaba va penjar un vídeo a Instagram fent series allà mateix. Hauré d'esperar que torni a Sabadell.

Tot i que no hi havia cap atleta a les pistes, vaig poder córrer a les pistes de Sululta amb el meu germà gran. Espero que algun dia se solucionin els problemes amb els visats i pugui córrer amb ell a les pistes de Sabadell.

Merem Gabriel

LA JAS SUBCAMPIONA D'ESPANYA JUNIOR DE CROS (1965)

Arrel Assembla AEEA (Santander), la RFEA modifica l'història de clubs i la JAS guanya un subcampionat estatal.

El Campionat d'Espanya de cros comença en 1916, on es disputa a Madrid la primera edició. Des de llavors, no s'ha deixat de disputar mai, exceptuant les 3 edicions coincidint amb la Guerra Civil (1937-38-39). Aquest any 2019 a Càceres es va disputar l'edició nº 101.

Fins a l'any passat, l'Història del Campionat d'Espanya de cros per clubs publicat a la web de la RFEA començava l'any 1966 amb la creació de la 1a edició d'un Campionat específic per a clubs fet en una data diferent del Campionat individual.

Malgrat tot, fins a l'any 1965, el Campionat d'Espanya de cros es disputava a títol individual, però també hi havia una classificació per clubs i federacions autonòmiques totalment oficial amb tots els títols en joc.

Però curiosament, bé per oblit, bé per donar prioritat al Campionat creat exclusivament per a clubs, totes les edicions disputades fins a 1965 havien quedat en l'oblit sense tenir el reconeixement oficial que van rebre en el seu dia el que s'havia guanyat al circuit.

En les darreres 3 Assemblees de la AEEA (Asociación Española de Estadísticos de Atletismo) fetes a Bilbao (2017), Madrid (2018) i Santander (2019), en Ricard Rof (qui signa aquest article) ho havia fet saber als assembleistes en el seu torn de paraula, fent la petició que calia esbrinar i rectificar l'Història del Campionat d'Espanya de cros per clubs des de els seus inicis i no sols publicar l'Història des de 1966 que és quan es disputa el Campionat separat de l'individual.

Membres de la AEEA amb l'homenatjada Ruth Beitia

Finalment, en la darrera Assemblea feta a Santander (12 gener), es va aprovar la insistent petició de Rof feta per tercer cop i es decideix actualitzar llistat i corregir per ser publicat. És en Ignacio Mansilla, autor del llibre de la "Història del campo a través en España" qui es compromet a recopilar dades des del primer campionat fet en 1.916 i a completar l'història. Des del febrer de aquest mateix any ja es pot consultar a la web de la RFEA (Estadística / Historiales de competiciones).

Aquesta requalificació de l'Història, permet a la JAS sumar un pòdium més al seu dilatat història. En l'edició de 1964, l'equip junior masculí fou sots campió. Correspon a l'edició núm. 46 del Campionat d'Espanya i es disputa a l'Hipòdrom de Lasarte (San Sebastià). La JAS hi participa amb el seu equip junior i obté el segon lloc en la classificació per clubs (74 punts). El títol és per Gimnàstica de Ulía (61 punts) i el millor classificat local és en Joan Roca (16è).

Ricard Rof amb Ruth Beitia

Així mateix, també es comptabilitzen altres actuacions i que cal afegir a l'Història publicat al Butlletí de la JAS núm. 11:

En 1931 es disputa a Barcelona (Hipòdrom Casa Antúnez) l'edició núm. 16 del Campionat d'Espanya de "campo a través". La "Joventut Excursionista Pensament" hi pren part per primer cop i obté el 6è lloc en la classificació per clubs. El F.C.Barcelona es proclama campió i el primer classificat local és en Jaume Jové (29è). El Campionat només es disputa una única cursa (homes) i evidentment a nivell absolut. Fruit de la precarietat de l'època és que només hi participen 39 atletes i només 6 equips completen equip per la puntuació per clubs. Res a veure amb les xifres de participació que actualment té aquest campionat.

En 1948 és a Sabadell (Camp d'Aviació Can Diviu) on es disputa l'edició nº 30 del Campionat d'Espanya de "Carreras de campo a través" (tal com surt anunciat al tríptic oficial). La "Joventut Atlètica Pensament" hi pren part (per segon cop en la seva història) i obté el 10è lloc en la classificació per clubs. El R.C.D.Español es proclama campió per clubs i el primer classificat local és en Lluís Aguilar (31è). El Campionat també es disputa només a nivell masculí i a part de la classificació individual, també hi ha per federacions, per clubs i per equips militars. En 1952, a Sabadell i al mateix escenari, tornaria a ser seu d'una nova edició d'aquest campionat. En 1977 i al Bosc de Can Deu, són les 3 úniques edicions disputades a Sabadell.

Joan Roca.

Millor classificat de la JAS al Cnat de 1964 (Subcampionat d'Espanya junior per clubs).

En 1966 a Viladecans (Càmping "El Toro Bravo") és a on es disputa l'edició núm. 48 en un circuit de dins les mateixes instal·lacions del càmping. Per primer cop el campionat es celebra a títol individual, exceptuant en la categoria femenina, doncs encara no es va afegir dins el Campionat d'Espanya de cros per clubs fins a 1973. La Joventut Atlètica Sabadell hi pren part amb el seu equip femení i obté el 8è lloc en la classificació per clubs. El Carranza de Galicia es proclama campió i la primera classificada local és en Marisa Resino (33è). A Viladecans es van disputar només 3 curses del Campionat d'Espanya: la sènior masculina i la junior masculina (només a títol individual) i la femenina (amb classificació individual i per clubs) de caràcter absolut. En aquest Campionat també hi van participar atletes de la JAS: Josep Molins (11è en sènior) i Feliu Lluch (7è en junior) foren els millors atletes locals de cada categoria.

Col·lecció de medalles cedides per Ruth Beitia al Museu de l'Esport de Santander

Posteriorment a l'Assemblea, va tenir lloc un reconeixement oficial a l'atleta local Ruth Beitia. Prèviament al Sopar on es va fer un homenatge a la millor atleta espanyola de la història, i gràcies a una gentilesa de l'Ajuntament de Santander, vàrem poder visitar el Museu de l'Esport (tancat ja al públic per qüestió d'horari) dedicat a la història de l'esport càntabre i a les seves figures més emblemàtiques, com per exemple, la mateixa Ruth, així com Severiano Ballesteros o Óscar Freire, amb la donació dels seus millors trofeus, com per exemple la col·lecció completa de totes les medalles internacionals de Beitia, inclòs la medalla de campiona olímpica (Rio'2016).

Ricard Rof

VIII CAMPIONAT DEL MÓN MASTER "INDOOR" (Torun, POL)

La JAS representada per 4 atletes i 2 d'ells al mateix equip de relleus

Del 24 al 30 de març, l'acollidora ciutat polonesa de Torun fou la seu del 8è Campionat del Món de pista coberta per atletes veterans. L'esdeveniment va comptar amb la participació d'atletes de 88 països, alguns tan exòtics com Iran o Mongòlia. En total, ens van inscriure (previ pagament pels drets d'inscripció): 4.330 atletes, dels quals, 287 espanyols (uns 50 catalans).

Ciutat de tan sols 208.000 habitants, però coneguda per ser la ciutat natal de l'astrònom Nicolau Copèrnic i per estar inclosa en la selecta llista de ciutats catalogades per la UNESCO com a Patrimoni per la Humanitat pels seus monuments. La composició de la Plaça Major i els seus carrers que l'envolta, segueix sent la mateixa que fa 700 anys, havent conservat la seva aparença medieval amb molts edificis de totxana. Cal tenir en compte, que al contrari que altres ciutats poloneses, va quedar intacta després de la 2a Guerra Mundial i no fou necessari reconstruir edificis, sent aquests els originals.

L'antiguitat dels seus carrers i edificis, contrasta amb la modernitat del seu Pavelló atlètic (Arena Torun). Fruit de les seves immillorables condicions, la Federació Polonesa va sol·licitar a la IAAF ser la seu del Campionat del Món "indoor" per l'any 2022. Finalment, fou concedit a Shanghai en la pugna entre totes dues candidatures. Arran de la desfeta, Torun va tornar a demanar ser la seu d'un altre gran esdeveniment atlètic i va sol·licitar a la EAA acollir el Campionat d'Europa, el qual fou concedit per la pròxima edició l'any 2021 agafant el relleu de Glasgow.

Ricard Rof disputant eliminatòria 200 m. ll. (M55)

Aquest mateix escenari, ja fou la seu del XX Campionat d'Europa veterà en l'any 2015. En el seu moment, ja vaig publicar un extens reportatge en el respectiu Butlletí arran del mateix Campionat. En el mencionat article, ja es feia menció de les sorprenents característiques del Pavelló de Torun, i per tant, no tornaré a repetir el mateix per aquesta ressenya (en tot cas, consultar Butlletí nº 7).

Josep Mª Madi disputant eliminatòria 200 m.II. (M55)

Així i tot, i potser com una millora de cara a l'uropeu absolut per d'aquí a 2 anys, vaig apreciar una millor organització respecte a l'esdeveniment del 2015. Per exemple, els preparatius per la sortida a pista de tots els participants a les curses de relleus fou meticulosament ben executada. Aplicant un sistema militar: asse-guts a la Cambra de Requeriments per files i columnes segons ordre rellevista i carrer assignat per selecció esperant ordres jutge per sortida a pista ben orde-nats. Mai he vist una organització millor i ja porto uns quants campionats inter-nacionals a les meves cames...

Equip espanyol de relleus, amb dos components de la JAS (Rof i Madi)

A diferència de l'uropeu del 2015, també he apreciat una millora a la Cambra de Requeriments: amb monitors oferint les mateixes imatges difoses en directe per TV Torun. Si bé aquesta possibilitat de veure el Campionat en "Streaming" ja fou possible des de qualsevol ordinador per l'edició del 2015, enguany aquesta millora és extensible a poder-se veure des de el mateix mòbil de cadascú estès a on estès. És a dir, molts coneguts ens van veure pel seu portàtil en el 2015, i ara, altres coneguts ens han vist pel seu mòbil.

A la mateixa Cambra de Requeriments, també incloïa la presència d'una font amb aigua freda o natural on tothom es podia servir per si mateix un got d'aigua. Un altra font d'aquest mateix estil també era presenten el mig de la pista, just entre els carrerons de 60 i l'àrea de salts. Per cert, una col·lecció de quadres de metacrilat dedicats als olímpics de la regió presidia la Sala.

Els saltadors de perxa van gaudir d'una ampla gama de diferents perxes a la seva disposició en el transcurs del seu concurs de perxa, Com també el passat mundial de Màlaga, aquest servei fou gratuït, al revés que em les anteriors edicions en què s'havia de llogar la perxa per poder competir al Campionat.

Components equip espanyol W40 a la sortida del cros (campiones del món)

La ciutat canadenca d'Edmonton acollirà la pròxima edició (2021), mentre que pel proper any 2020 encara no hi ha seu per l'uropeu a causa de la sorprenent i recent renúncia de la ciutat sueca de Malmö. Torun, contenta amb els ingressos dels mateixos participants que ha rebut la seva ciutat a l'acollir aquest mundial, es planteja organitzar aquest proper europeu màster... i com a prova organitzativa de cara a l'uropeu absolut del 2021.

Fins a 4 atletes de la JAS es van desplaçar fins a Polònia. Sara Beltrán (W40) en el seu primer any dins la categoria veterà i després de la seva exitosa etapa com atleta junior de la JAS, va disputar únicament la prova del cros al no poder quedar-se més dies a Torun. Així i tot, sí que fou un dels atletes espanyols en participar en la desfilada inaugural. Fou la 16a en una cursa d'ampli domini espanyol, perquè Espanya es va proclamar campiona d'Europa per equips (W40). Beltrán, en ser la 5a atleta espanyola, no va pujar a pòdium com a campiona doncs només puntuen els 3 primers classificats de cada selecció.

Els altres 3 representants foren: Francesc Castander (M50), Josep Maria Madí (M55) i Ricard Rof (M55). Una inoportuna lesió a Ourense (Campionat Espanya) disputant el relleu per clubs, va fer que Castander arribés just de forces a Torun i va haver de disputar el Campionat sense gaire entrenament a l'haver rebut l'alta pocs dies abans d'agafar l'avió. Fou 42è en 200 (28"01), 32è en 400 (1'01"27) i 25è en 800 (2'23"25).

Sara Beltran al pas de l'última volta de la cursa de cros (W40).

Rof i Madi van participar en les mateixes proves: en 60 on Rof fou 28è (8"43) i Madi el 36è (8"83) i el 200, on Rof fou 25è (27"16) i Madi el 32è (28"07). Rof també va actuar en les tanques: fou el 15è (11"65).

Tots dos, van protagonitzar un fet inèdit per la JAS en la història d'un Campionat internacional veterà. Fins al moment, en cap Campionat d'Europa o del Món màster, no havien estat seleccionats 2 atletes de la JAS en el mateix equip (varis cops però en categories diferents). A Torun, Rof i Madi varen formar part de la selecció espanyola del relleu 4x200 M55. Juntament amb els madrilenys Ángel Salinas i Roberto Aguirrebengoa foren 6ens (1'48"58).

França, amb 4 homes per sota de 25 fent possible un nou rècord del món (1'39"40), Gran Bretanya i els Estats Units, varen completar el pòdium.

Pas de relleu entre Ricard Rof i Josep Mª Madi esquivant als italians per lesió.

En total, es van batre 36 rècords el món. Entre aquest cal destacar els 3 aconseguits per atletes espanyols : Marcos Bermejo (M90) en els 400 (1'43"08) i Rosa Mª Escribano (W60) en pentatló (4.648p). Escribano també va igualar el de salt de llargada (4,58m).

Altres rècords sorprenents foren aconseguits per : l'americana Irene Obera (W85) en 60 (12"28), la canadenc Karla Del Grande (W65) en 200 (29"73), l'americà Charlie Allie (M70) en 200 (26"11), la francesa Petra Bejeat (W50) en llargada (5,57m) i la canadenc Christa Bortignon (W80) en llargada (3,28m).

La delegació espanyola va batre el seu rècord de medalles en un mundial "indoor" (114) i que la va catapultar fins al 5è lloc del medaller. Alemanya (262), Estats Units (159), Polònia (182) i Gran Bretanya (166), van obtenir més nombre de medalles, però superant a potències, com França (78) i Itàlia (75). Fins a 55 països van obtenir alguna medalla. Els atletes catalans van assolir 26 de les 114 medalles.

Ricard Rof

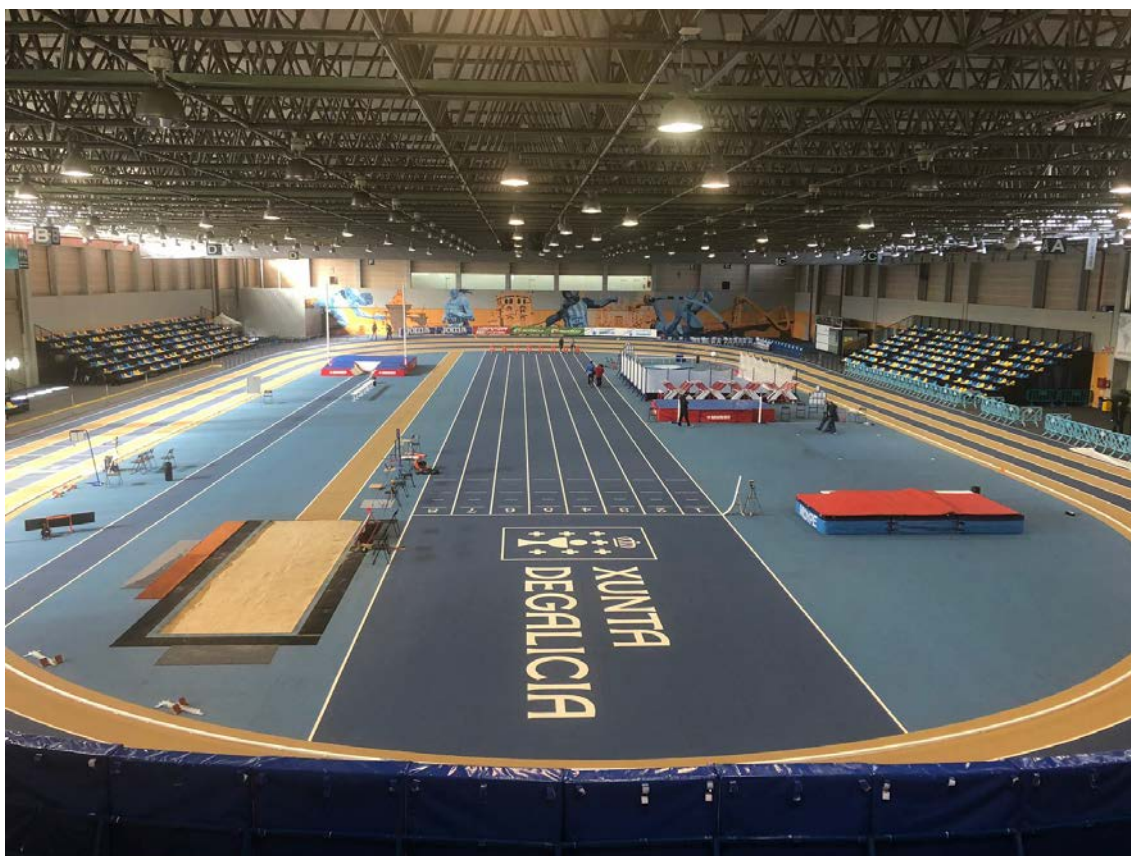
Ricard Rof – Sara Beltran – Francesc Castander - Josep Maria Madí

CAMPIONAT D'ESPANYA MASTER "INDOOR" (Ourense)

La JAS campiona del relleu 4 x 200 M55 (i rècord dels Campionats)

Marc Pagés (M45) campió en alçada i Josep Mª Madi (M55) subcampió en pentatló

Del 8 al 10 de març es va celebrar a Ourense el XXX Campionat d'Espanya Màster de pista coberta. L'esdeveniment es va celebrar a la pista coberta d'Ourense-Expourense. Pista innovadora i moderna, ja que fou inaugurada just a l'any passat i té el peralt hidràulic (queda plegat a nivell quan no es fa servir). El any vinent (2020) serà la seu del Campionat d'Espanya absolut.

Aquesta edició número 30 del Campionat d'Espanya, cal catalogar-lo com un gran èxit esportiu i organitzatiu. Amb una participació de prop de 1.500 atletes i disputat en 5 intenses jornades. Fruit de l'alta participació, la Federació es planteja dividir el Campionat en 2 grups (menors 50 anys i majors 50 anys) i desenvolupat en 3 jornades. Fer-lo en 2 caps de setmana consecutius i eliminant la jornada del divendres i dissabte matí. Per saber el parer dels mateixos participants, es va demanar omplir un qüestionari respecte aquesta proposta.

El millor equip del Campionat fou el Playas de Castellón, amb la consecució de 30 medalles entre un total de 568 repartides. Fins a un total de 172 clubs van assolir una medalla. La JAS fou un dels equips en tenir atletes premiats: Marc Pagés (M45) va aconseguir el títol en salt d'alçada i Josep Mª Madí (M55) fou subcampionó en el pentatló. La tercera medalla fou aconseguida per l'equip de relleus M55 al guanyar la prova del 4 x 200, i a més millorant en més de 3 segons el mateix rècord dels campionats que tenia la JAS de l'any passat.

Canvi testimoni a la prova 4x200 M55

Fins a 12 atletes de la JAS es van desplaçar fins a Ourense per prendre part a l'estatal de veterans, però només 11 van arribar a actuar a causa d'una inoportuna lesió en el darrer moment per part de Josep Surroca (M45). A part dels medallistes, els més destacats foren els 4 atletes en assolir el pas a les respectives finals o classificar-se entre els 8 primers.

D'aquests, qui va obtenir un millor resultat i estar més a prop d'una medalla fou Patricia Espada (W35) al ser 4a tant en 60 com 200. Carmen Espanya (W45) en la seva primera temporada dins el món atlètic i per tant en el seu primer campionat d'Espanya que competeix, fou sorprenentment 6a tant en el 1.500 com en el 3.000. Pere Pasamonte (M40) es classifica 5é en la final de 200 i 6è en la de 60. Finalment, Ricard Rof (M55) disputa la final de les 3 proves que pren part: 5è en 60 tanques, 6è en 60 i 6è en 200.

En relleus cal destacar la participació d'un altre equip de la JAS: M40 (5ns). De fet, només 2 clubs van presentar més d'un equip de relleus en el total de totes les categories d'homes: el Playas de Castellón (3) i la JAS (2).

Ricard Rof

Podium 4x200 M55

Actuació de tots els representants de la JAS :

-Patricia Espada (W35)

60 : 8"70 (6ena) / 8"66 (semif)

200 : 28"36 (4a) / 28"68 (semif)

-Carmen España (W45)

1.500 : 5'20"81 (6ena)

3.000 : 11'31"39 (6ena)

-Marc Pagés (M45)

alçada : 21,82 (campió)

-Josep Mª Madí (M55)

pentatló : 2.530p (sots campió)

-Pere Pasamonte (M40)

60 : 7"57 (6è) / 7"61 (semif)

200 : 24"69 (6è) / 24"12 (semif)

-Ricard Rof (M55)

60 : 8"42 (6è) / 8"41 (semif)

200 : 27"83 (6è) / 27"28 (semif)

60 tanques : 11"70 (5è)

-Manel Guillén (M45)

800 : 2'11"13 (9è)

1.500 : 4'33"84 (18è)

-Francesc Castander (M50)

800 : 2'20"35 (13è)

-Raúl Reyes (M40)

200 : 26"00

-Ignacio Garay (M55)

60 : 9"86

200 : 29"79

-Gervasio Garcia (M55)

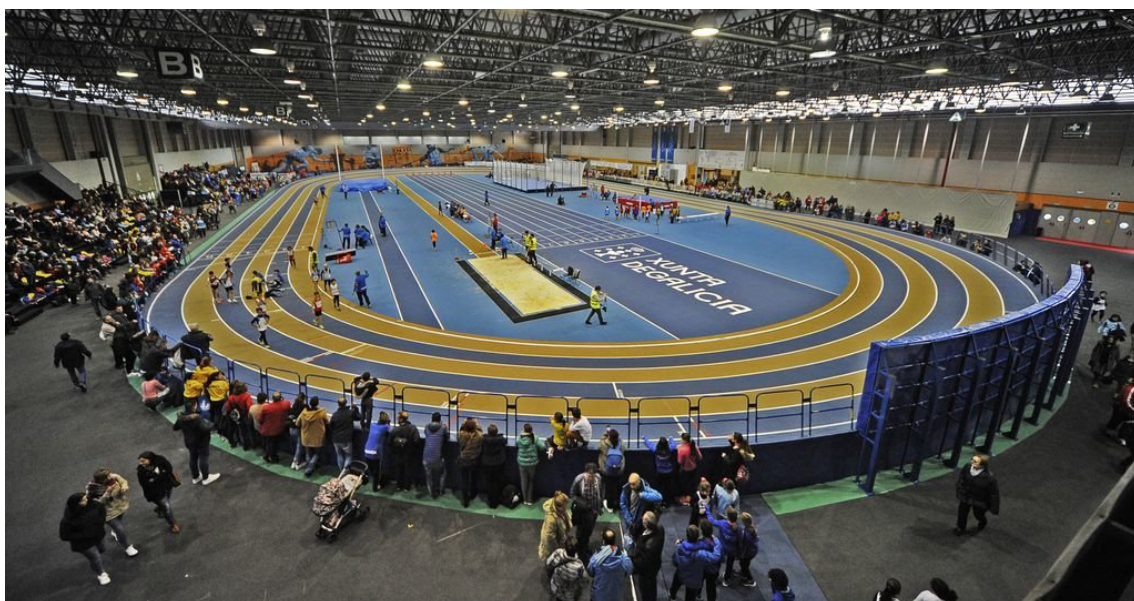
200 : 28"78

-JAS M40 (Pasamonte-Castander-Reyes-Guillén)

4 x 200: 5è (1'44"33)

-JAS M55 (Rof-Madi-Garcia-Garay)

4 x 200: campions (1'53"62) i rècord
Campionats

LA JAS A LA "TERRASSA - LA MATA"

1986 (13a edició). Pòster commemoratiu "XIII Terrassa – La Mata"

El passat mes de març es va presentar a Terrassa el llibre: "85 anys de marxa atlètica a Terrassa (1930-2015)". Escrit per Bernat Serrán, primer president de la Unió Atlètica Terrassa al fundar-se el club (1984). Així mateix, també és l'autor de: "L'atletisme a Terrassa (1914-2005)".

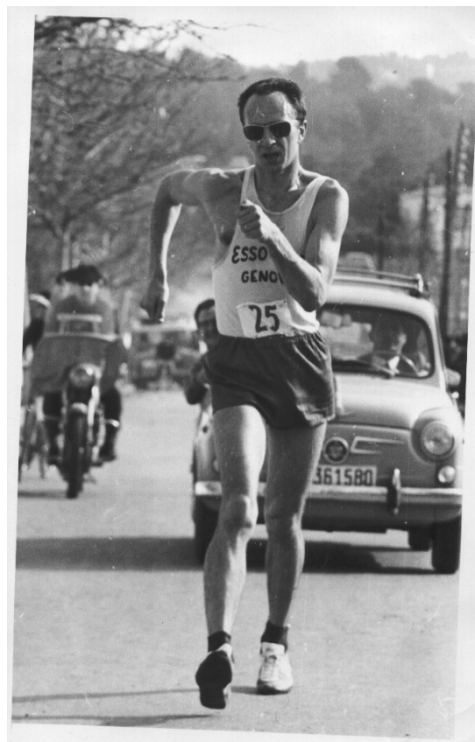
Complet llibre on es repassa els orígens de la marxa atlètica a la veïna ciutat fins a l'actualitat. Inclou biografies dels millors marxadors terrassencs i d'altres (nacionals o estrangers) en haver participat en importants esdeveniments atlètics a Terrassa. Així mateix, també se'n fa ressò de tots els grans esdeveniments, com per exemple: el Campionat de Catalunya de marxa en ruta (1958), el Campionat d'Espanya de marxa en ruta (1969), l'enfrontament atlètic Espanya – Suïssa de marxa atlètica (1970) i, bàsicament, com a fil conductor de tota l'obra, un ampli reportatge de la tradicional prova de marxa atlètica "Terrassa – La Mata" (iniciada en 1965), en la que hi van prendre part al llarg de la història una gran selecció de marxadors olímpics, com l'italià Abdon Pamich (guanyador de la prova en 4 cops).

Recordista mundial dels 50 kms marxa en 1960 (4h03'02"), va arribar al cim quan va guanyar la prova dels 50 kms als Jocs Olímpics de Tokio (1964) i establint un nou rècord olímpic (4h11'12"). Prèviament, havia estat 4t als Jocs de Melbourne (1956) i sots campió olímpic a Roma (1960). El palmarès de Pamich es completa amb els 2 títols de campió d'Europa a Belgrad (1962) i Budapest (1966) i el subcampionat a Estocolm (1958). Així mateix, fou el guanyador dels 50 kms marxa als Jocs del Mediterrani fets a Barcelona (1955). Fou l'abanderat italià als Jocs de Munich (1972).

25 agost 1965. Pistes Municipals Sabadell. Charles Sowa doblant al terrassenc Josep Planes

Terrassa va tenir l'oportunitat de veure repetides vegades el gran campió Abdon Pamich, participant en la Terrassa-La Mata. Aquest grandíssim marxador s'ha fet un lloc en el cor dels terrassencs per les seves memorables actuacions. Ningú no pot parlar de la Terrassa-La Mata sense fer esment de la gran figura d'Abdon Pamich. En l'edició de 1987, fou convidat per l'Ajuntament de Terrassa. Llavors amb 53 anys, va viure emocionat el desenvolupament de la prova. Entre les seves declaracions a la premsa local, destaquem les següents: "En cap lloc com aquest no he vist tanta afició a la marxa atlètica. És bonic. Mai, com a Terrassa, no he vist tanta expectació davant d'una prova de marxa atlètica".

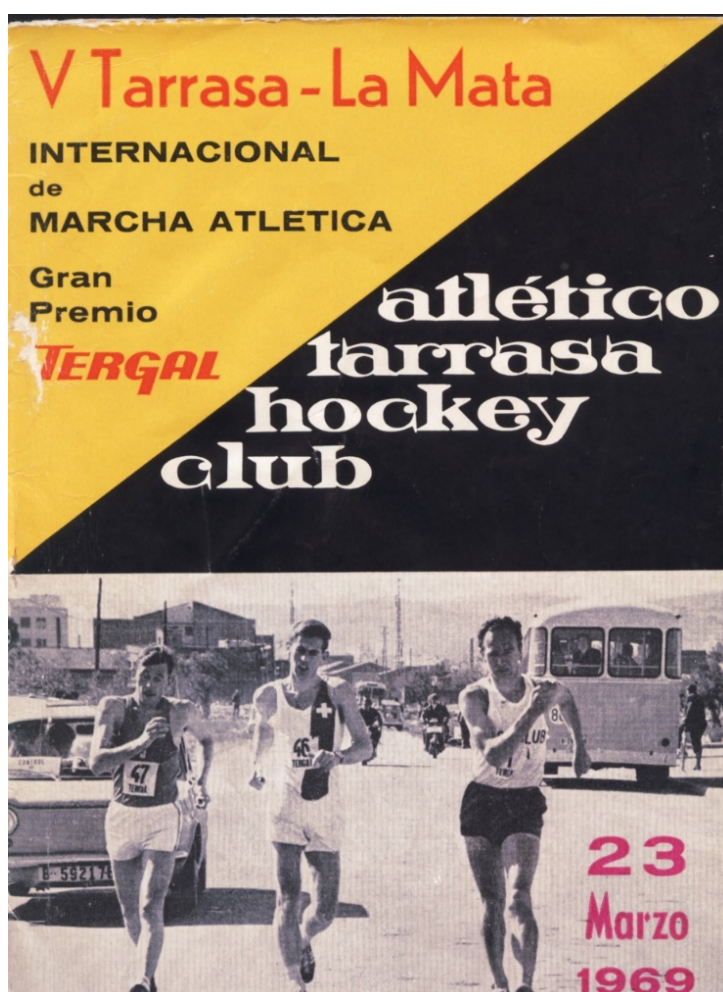

1966 (2a edició). El campió olímpic Abdon Pamich (Tòquio'64) camí de la victòria

Sabadell, la JAS i els marxadors locals, surten sovint citats en aquesta obra, doncs també formen part de la història d'aquesta disciplina atlètica a casa dels nostres veïns. Anem a recordar aquest lligam...

En 1928 es disputa el Campionat de Catalunya de marxa excursionista sota el trajecte de Sabadell a Barcelona, sent guanyador el terrassenc Àngel Villach, carregat amb motxilla i amb 10 minuts de diferència. Com a nota destacada, cal assenyalar que en aquella època els marxadors anaven carregats amb motxilla a l'esquena.

En 1958, el Campionat de Catalunya de marxa en ruta es disputa a Terrassa, però fa un trajecte d'anada i tornada passant per Sabadell i Rubí. El també terrassenc Josep Ribas es proclama campió (2h48'19") per completar els 30 kms de la prova.

Pòster commemoratiu "Il Terrassa - La Mata" 1969 (5 edició).

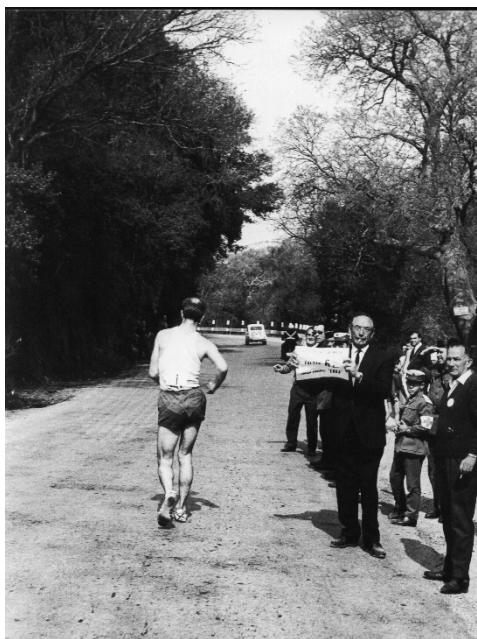
En 1970 es disputa l'enfrontament atlètic Espanya – Suïssa a Terrassa i per tornar la visita que havia fet la selecció espanyola a Zurich l'any abans (1969). La sortida i arribada de la prova en ruta es feia a les llavors Pistes Municipals (300 metres de corda i de cendra aleshores) situades a l'Avinguda Abad Marcet. Dos marxadors de la JAS van ser seleccionats i van

prendre part : Josep Orriols 4t en la cursa absoluta de 20 kms (1h44'55") i Ramiro Castán 2n en la cursa junior de 10 kms (50'31").

És a partir de 1965 quan es disputa la 1a edició de la tradicional Terrassa–La Mata (15.500 metres) amb arribada al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, esdeveniment de caràcter internacional en què hi han participat diferents marxadors de la JAS al llarg de la seva història fins a 1990, en què es disputa per darrer cop.

En 1968 es produeix la primera victòria de la JAS per equips al guanyar la categoria juvenil (Orriols- Castán- Ciércoles), èxit que es repetiria en 1975 (Panas- Vázquez- Albalá). És en 1970 quan la JAS obté el seu millor triomf al guanyar per equips en categoria absoluta i gràcies a les aportacions de Josep Orriols 11è, Ignasi Melo 16è i Ramiro Castán 17è, superant als italians de la Roma per 44 punts a 50. En aquesta edició cal ressaltar que els 8 primers foren atletes estrangers i que té el rècord de l'edició amb més participants (65). La JAS tornaria a repetir triomf per equips en 1976, cursa guanyada per Jordi Llopart (sots campió olímpic a Moscu'1980) i tenint com a components en Josep Orriols 4t, Antonio Albalá 5è i Manuel Vázquez 7è.

1972 (7a edició). Abdon Pamich és informat dels kilòmetres que falten fins meta.

Individualment, els guanyadors de la JAS han estat Melo (1969), Marcos (1970) i Planas (1975), tots 3 en categoria juvenil. A nivell absolut, l'únic en pujar al pòdium ha estat en Josep Orriols (1974 i 1975). Un altre marxador local en fer pòdium a nivell absolut és Antonio González (1986 i 1990), llavors en les files de l'Hospitalet (però en 1976 sots campió juvenil representant a la JAS).

Un dels participants il·lustres fou el luxemburguès Charles Sowa, olímpic a Roma, Tokio, Mèxic i Munic, i en totes dues distàncies (20 i 50 kms) i quedant sempre dels 21 primers en les seves 8 actuacions olímpiques (millor posició: 9è a Tokio en els 50). En 1965, i aprofitant la seva estada a Terrassa, va participar en un festival atlètic a les Pistes Municipals de Sabadell.

Ricard Rof

Pamich escalfant a la desapareguda Pista Municipal (Avda. Abad Marcet)

1973 (8a edició).

1974 (9a edició). Els 3 primers : Orriols (3er) i els anglesos Adams (1er) i Taylor (2on)

LIV CAMPIONAT D'ESPANYA MASTER (Sagunto)

La JAS campiona en relleus 4x100 (M55) i 4x400 (M50)

Montse Paños (W50) en martell i Marc Pagés (M45) en alçada, també campions.

Del 29 de juny al 10 de juliol, la ciutat valenciana de Sagunt va acollir la 54a edició del Campionat d'Espanya màster. Fruit l'auge de l'atletisme veterà, es va batre el rècord d'inscripció amb un total de 1.308 atletes inscrits i malgrat les marques mínimes exigides que han impedit una major inscripció. Lluny queden les xifres de la primera edició disputada a l'Estadi de Vallehermoso (Madrid) a l'any 1966 amb només 32 atletes participants. Tots homes, ja que es va haver d'esperar 14 anys en què les dones participessin en el Campionat d'Espanya veterà. La primera edició femenina no fou fins a 1980 al Serrahima (conjuntament amb l'edició XIV).

Final 3.000 m.obs

El Campionat es va disputar sota una intensa onada de calor, però de la que afortunadament no es va registrar cap incidència negativa en aquest aspecte. Per primer cop, i gràcies al Programa de Gestió de Resultats de la RFEA, es va publicar també el valor en percentatge de la marca de l'atleta. Una bona eina per conèixer i valorar la marca de cada atleta.

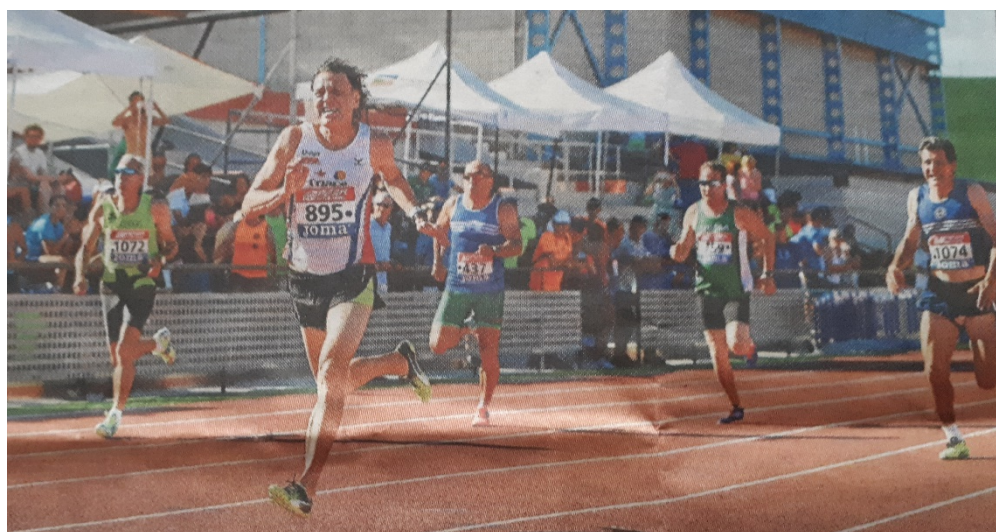
Per la JAS el Campionat va resultar prou exitós amb un bon grapat de medalles. Concretament, 16 (4 ors, 6 plates i 6 bronzes), sent el 14è millor equip del Campionat segons valor de les medalles.

Individualment, els campions foren Montse Paños (W50) en martell i Marc Pagés (M45) en alçada. Mentre que en relleus, la JAS es va proclamar campiona amb els equips M50 en el relleu llarg i M55 en el relleu curt. Cal destacar el "Récord de los Campeonatos" assolit per aquest últim equip en el 4x100 (53"39) al guanyar la prova per només 3 centèsimes en un final d'infart que només fou conegut fins a ser anunciat per megafonia 20 minuts més tard els resultats oficials.

Sortida final 100 m.t. M50 amb dos atletes de la JAS

Subcampions foren: la mateixa Paños en martell pesat, Patricia Espada (W35) en 100, Teresa Vegas (W60) en 1.500 i 5.000, Raúl Julián (M35) en llargada i Antoni Creus (M50) en 100 tanques.

Sèrie de 200 ml. M55 amb dos atletes de la JAS

Tercers i medalla de bronze foren: Paños de nou en disc, la mateixa Espada en 200, el mateix Julián en triple, Carmen España (W45) en 2.000 obstacles i els dos equips de relleus (M40 i M55) en 4x400.

3a. Carmen España W45 3.000 m.obs

Actuació de tots els atletes de la JAS :

Sara Beltrán (W40)

2.000 obs / 8'59"39 / 5è

Francesc Castander (M50)

400 / 59"65 / 9è

Antoni Creus (M50)

100 tanques / 16"20 / sots campió

400 tanques / 1'03"32 / 4rt

Patricia Espada (W35)

100 / 13"68 / sots campió

200 / 27"36 / tercer

Carmen España (W45)

1.500 / 5'23"27 / 6è

2.000 obs / 8'09"92 / tercer

Dídac Expósito (M45)

Pes / 11,53 / 4rt

Josep Gabarró (M40)

Martell pesat / 10,42 / 6è

Gervasio Garcia (M55)

100 / 14"11 / 14è

200 / 28"74 / 14è

Manel Guillén (M45)

800 / 2'10"20 / 11è

1.500 / 4'33"38 / 26è

Raúl Julián (M35)

Llargada / 6,28 / sots campió

Triple / 12,36 / tercer

Román Mota (M50)

100 / 12"58 / 15è

400 / 58"54 / 5è

200 / 25"64 / 16è

800 / 2'11"60 / 6è

Raúl Reyes (M40)**Marc Pagés (M45)**

100 / 12"45 / 17è

Alçada / 1,75 / campió

200 / 25"08 / 13è

Montse Paños (W50)**Ricard Rof (M55)**

Pes / 9,93 / 4rt

100 / 13"68 / 9è

Disc / 22,42 / tercer

200 / 28"06 / 11è

Martell / 34,92 / campió

Jordi Solé (M45)

Martell pesat / 10,74 / sots campió

Pes / 10,14 / 8è

Pere Pasamonte (M40)**Josep Surroca (M45)**

100 / 11"94 / 6è

800 / 2'09"64 / 9è

200 / 24"02 / 6è

Antoni Tortosa (M50)

Josep Permanyer (M70)

100 tanques / 20"10 / 4rt

200 / 33"91 / 4rt

Teresa Vegas (W60)

400 / 1'19"64 / 4rt

1.500 / 5'52"85 / sots campió

Antoni Redondo (M35)

5.000 / 21'47"23 / sots campió

Equips de relleus :

4x100 M35 (**Redondo-Pasamonte- Reyes Julián**) / 46"42 / 4rt

4x100 M50 (Castander-Tortosa-Creus-Mota) / 52"34 / 4rt

4x100 M55 (**Madi-Rof-Garay-Garcia**) / 53"36 / campió i Rècord dels Campionats4x400 M40 (**Pasamonte-Guillén-Reyes-Surroca**) / 3'46"01 / 3er4x400 M50 (**Creus-Castander-Rubio-Mota**) / 4'03"59 / campió4x400 M55 (**Madi-Garcia-Villalba-Garcia**) / 4'26"57 / 3er**Ricard Rof**

Recull fotos

Podium 4x400 M55

Podium 4x400 M40

Podium 4x100 M55 Récord dels campionats

Podium 4x400 M50

Retail Prensa local

LIV CAMPEONATO DE ESPAÑA MÁSTER SAGUNTO
28, 29 y 30 de Junio de 2019

RFEA
ATLETISMO
AIRE LIBRE

Ayuntamiento de Sagunto

PRAC+CV

FACV
FEDERACIÓN DE ATLETISMO
COMUNITAT VALENCIANA

MADRID DE CASTELLÓN
927

TOMÀS BARRIS REP LA CREU DE SANT JORDI

La Generalitat va distingir a Tomàs Barris amb la Creu de Sant Jordi edició 2018.

Per la seva excel·lència esportiva. En reconeixement a una llarga trajectòria en el món de l'esport i per la transmissió dels seus valors positius, com a primer atleta català de projecció internacional i pioner de l'atletisme d'elit a Catalunya i a l'Estat Espanyol. Ha estat guardonat amb la medalla com a Forjador de la Història Esportiva de Catalunya i la medalla de plata al Mèrit Esportiu de la Federació Internacional d'Atletisme.

Barcelona 24-07-2018

Per saber més <http://barris.org/index.php/perfil-esportiu>

Guanyant al plusmarquista mundial de 1500 m. Werner Lueeg l'any 1957 a les pistes universitàries de Madrid.

Tomas Barris

D'entre els molts socis protectors de la JAS volem centrar-nos en la figura d'en Tomas Barris, soci nº 17, un personatge que va marcar una època de l'atletisme català i espanyol a la dècada del 50 i 60.

Va militar al R.C.E. Espanyol i al F.C. Barcelona, i dins el seu historial destacarem els següents títols:

- Guanyador de les 2 primeres edicions de la "Sant Sebastià" (1962-1963).
- Olímpic a Roma'60 (eliminatòria dels 1.500 m.II).
- Participa a 2 campionats d'Europa Absolut: Estocolm'58 i Belgrad'62.
- Campió dels Jocs del Mediterrani en 1.500 m.II. (Beirut'59).
- Subcampió dels Jocs del Mediterrani en 800 m.II. (Beirut'59) i (Nàpols'63).
- Ha estat un total de 39 vegades internacional amb la selecció espanyola absoluta.
- 17 vegades Campió de Catalunya Absolut (7 en 800, 7 en 1.500 i 3 en cros).
- Ha estat un total de 16 vegades Campió d'Espanya Absolut (7 en 800 i 9 en 1.500).
- Va batre un total de 27 rècords d'Espanya Absolut.
- Recordista d'Espanya absolut en 800 (6 vegades), 1.000 (3), 1.500 (10), milla (4) i 2000 (4).
- El seu rècord de 800 (1'48"7 al 1959) no va ser batut fins 7 anys més tard.
- El seu rècord de 1.000 (2'22"1 al 1958) no va ser batut fins 10 anys més tard.
- El seu rècord de 1.500 (3'41"77 al 1958) no va ser batut fins 10 anys més tard.
- El seu rècord de la milla (4'03"2 al 1958) no va ser batut fins 10 anys més tard.
- El seu rècord de 2.000 (5'14"6 al 1961) no va ser batut fins 5 anys més tard.
- Subcampió Iberoamericà als 800 i 1.500 a Santiago de Xile'60
- Subcampió Iberoamericà en 1.500 a Madrid'62.
- Ha estat l'atleta amb més títols de Campió d'Espanya Absolut a l'aire lliure i pista (16) als últims 50 anys

Tomas Barris encapçalant la cursa dels 1.500 II. Sabadell 1962 (Pistes Municipals)

Tomás Barris intercanviant banderí amb el capità italià Espanya-Itàlia "B". Sabadell 1962 (Pistes Municipals)

Tomàs Barris, dorsal 1.1r Gran Premi Ciudad de Vigo. 1958

JOSEP URPI ENS HA DEIXAT

El passat 26 de juliol ens va deixar Josep Urpí i Margarit a l'edat de 94 anys.

Nascut al barri de la Creu Alta de Sabadell el 1925 i és la tercera generació de Cal Sacs, com era conegut l'Hotel Urpí quan encara era un establiment a primera línia de carrer i feia l'activitat pròpia d'un bar.

En 1924 Pere Urpí, pare d'en Josep, ofereix l'establiment del qual és propietari, Cafè Urpí, avui Hotel Urpí, com a seu de la Joventut Excursionista Pensament. És la primera seu del club que amb els anys passaria a ser l'actual J.A.Sabadell. Josep Urpí destaca com atleta a l'especialitat de perxa. Va ser rècord de Sabadell en 1951 amb una marca de 3,03 m. Títol que revalidaria en 1953 (3,20). En 1952 va formar part de l'equip que es proclama campió de Catalunya de 3a categoria per equips. És el primer títol de la història de la J.A.S.

Descansi en pau.

Fotos pel record

Trobada de veterans (Busoms-Utesá-Urpí-Molins).

Festa cloenda 75è aniversari de la JAS. Jaumé Jové, Joan Colomer, Antoni Carbonell i Josep Urpí.

Josep Urpí saltant amb la perxa de bambú a les pistes del carrer Viladomat (1952).

Devesa de Girona. Primavera de l'any 1952. Equip de la JAS campió de Catalunya de 3ª categoria.

Drets. Urpí, Romaguera, Molins, Llolrens, Mateu i Fornell.

Ajupits. Jové (entrenador), Sánchez, Calvet, pujol i Bussoms.

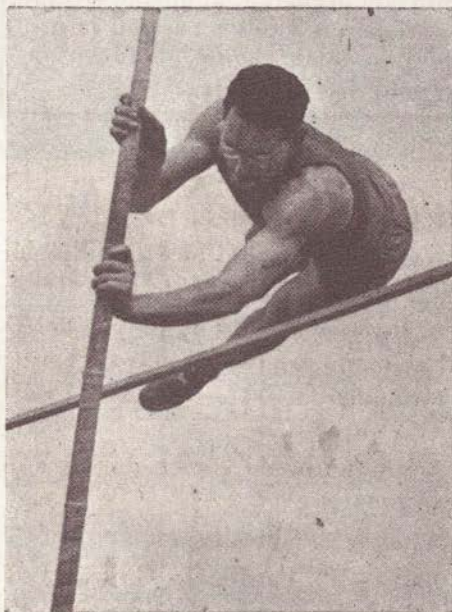

BOLETIN SOCIAL J.A. SABADELL

II Epoca

Septiembre de 1953

Núm. 22

José Urpí

y el record local de pértiga

El record local de salto con pértiga ha sufrido este año una excelente mejora, gracias a la constancia de este joven pero veterano atleta que es José Urpí, que ha conseguido superar por dos veces su propia marca establecida en 1951, dejándola finalmente en 3 metros 20 centímetros.

Cuando Urpí inició sus actividades atléticas, en 1947, nada hacía creer que estábamos ante el futuro recordman de Sabadell de salto con pértiga, puesto que sus principios fueron como lanzador, habiendo efectuado su primera salida oficial en los Campeonatos Locales de 1947, en los que lanzó 9,17 m. en peso, saltó 1,40 m. en altura y 5,23 en longitud.

Fué en 1949 cuando probó suerte en el salto con pértiga, entrenándose asiduamente, pero con unos conocimientos muy remotos sobre la técnica de esta especialidad y sin llegar a competir oficialmente ya que nuestra entidad no contaba por entonces con terrenos en que desarrollar sus actividades.

Cuando en 1950 inauguramos las actuales pistas, logró, en el transcurso de la temporada, sobrepasar los 2,80 y finalmente, en 1951 derrocó la vieja marca de Narciso Giralt, saltando 3,03 y 3,10, aunque ésta última marca no fué homologada como record por no existir las debidas garantías técnicas. Y en 1952 una lesión de tobillo mermó sus facultades dando su mejor marca en 2,90.

Finalmente, durante el transcurso de la presente temporada, ha conseguido sobrepasar los tres metros en diversas ocasiones, dejando establecido el record que hemos descrito anteriormente.

SALTO CON PÉRTIGA (Historial)

2,600	Narciso Giralt	(Club Natación Sabadell)	1931	Tarrasa
3,010	Narciso Giralt	(Club Natación Sabadell)	1932	Tarrasa
3,030	José Urpí	(Juv. Atlética Sabadell)	1951	Sabadell
3,150	José Urpí	(Juv. Atlética Sabadell)	1953	Barcelona
3,200	José Urpí	(Juv. Atlética Sabadell)	1953	Barcelona

Coordinador Ricard Rof
Consell de redacció Ricard Rof - Francesc Carrión

Fotos cedides per l'arxiu J.A.S. – F.Carrión – R.Rof – Diari de Terrassa - Diari de Sabadell
Josep Planes - Bernat Serrán - Tomàs Barris - Jaume Ferret – Jose Luis Hernández RFEA.

El butlletí està obert a la vostra col.laboració. Envieu-nos els vostres textos o fotografies per ser publicades.

La JAS també està present a la Viquipèdia / Wikipedia

Amb la col.laboració de:

Ajuntament
de Sabadell

XocoCrep

